

Arrest

nr. 336 422 van 21 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat FAES loco advocaat P. STAES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 2 september 2015, dient op 4 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 oktober 2016 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker dient op 19 juni 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in, die door de commissaris-generaal op 6 juli 2017 in overweging genomen wordt.

1.3. De commissaris-generaal neemt op 22 september 2017 de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

1.4. Per schrijven van 21 november 2019 stelt de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de vraag aan de commissaris-generaal om over te gaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus omdat verzoeker definitief veroordeeld werd voor ernstige misdrijven.

1.3. Verzoeker wordt per schrijven van 20 april 2021 door de commissaris-generaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 2 juni 2021. Er wordt meegedeeld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS) beschikt, blijkt dat hij op 9 oktober 2019 door het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeeld werd tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar voor verkrachting van een minderjarige ouder dan 16 jaar, voorafgegaan door fysieke foltering of opsluiting. De commissaris-generaal stelt dat dit nieuw element haar ertoe zou kunnen brengen de vluchtelingenstatus in te trekken en dat verzoeker de gelegenheid krijgt om hierop mondeling te reageren. Verzoeker wordt gehoord op het CGVS op 2 juni 2021.

1.4. Op 9 mei 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die aangetekend verstuurd wordt op 13 mei 2025 en die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u een soenitische Arabier afkomstig uit Bagdad. Op 4 september 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde in 2015 problemen te hebben gekend aan een controlepost en vervolgens een dreigbrief met een kogel te hebben ontvangen. U verliet hierom Irak op 15 augustus 2015 en reisde per vliegtuig naar Turkije. Via de Balkanroute reisde u verder naar België waar u op 2 september 2015 aankwam. U verklaarde dat uw broer [M.] in maart 2016 werd vermoord.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u de volgende originele documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, uw studentenkaart, uw kieskaart, een dreigbrief en kopieën van een rantsoenkaart op naam van uw moeder, een woonstkaart op naam van uw vader, een overlijdensakte van uw broer, de identiteitskaart van uw broer en een bewijs van DHL.

Op 31 oktober 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 mei 2017 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U verliet België niet en diende op 19 juni 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u een nieuw verzoek indiende omdat uw soenitische ouders om sektarische en etnische redenen op 30 mei 2017 werden vermoord nadat ze vanuit een vluchtelingenkamp in Saydiya waren teruggekeerd naar de wijk al-Dora in Bagdad. U vreesde bij een terugkeer de sjitische militieën.

Omwille van deze nieuwe elementen werd uw tweede verzoek om internationale bescherming in overweging genomen door het CGVS.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS herhaalde u deze motieven. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u daarenboven aan dat u homoseksuele contacten had met mannen in België.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u kopieën voor van de overlijdensaktes en identiteitskaarten van uw ouders.

Op 22 september 2017 werd u door het CGVS erkend als vluchteling.

Op 9 oktober 2019 werd u samen met [M.M.K.] (OV 8.118.773) en [A.J.R.A.K.] (OV 8.108.915) door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar voor verkrachting van een minderjarige, ouder dan 16 jaar, voorafgegaan door fysieke foltering of opsluiting.

Op 29 november 2019 ontving het CGVS van de DVZ een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus.

Op 2 juni 2021 werd u in de gevangenis van Merksplas gehoord door het CGVS.

B. Motivering

U kreeg op 22 september 2017 het statuut van vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn

geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Allereerst moet worden vastgesteld dat u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming dat leidde tot uw positieve beslissing expliciet verklaarde dat zowel uw ouders als uw enige broer in Irak vermoord werden (CGVS 5/09/2017, p. 2, 4, 5). U legde zelfs overlijdensaktes voor.

Nu blijkt echter dat ze allen nog in leven zijn en kunt u geen verklaring geven voor het feit dat u eerder beweerde dat ze vermoord werden (CGVS 2/06/2021, p. 3, 12). Het hoeft geen betoog dat het hier essentiële elementen betreffen in het kader van een verzoek om internationale bescherming en dat de vaststelling dat u hierover zonder enige reden flagrant leugenachtige verklaringen aflegt en frauduleuze documenten voorlegt uw algehele geloofwaardigheid totaal ondermijnt.

Bovenal moet er echter worden vastgesteld dat u op 9 oktober 2019 samen met [M.M.K.] (OV [...]) en [A.J.R.A.K.] (OV [...]), beiden ook van Iraakse nationaliteit, door het Hof van Beroep te Antwerpen definitief werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar voor verkrachting van een minderjarige, ouder dan 16 jaar, voorafgegaan door fysieke foltering of opsluiting (Vonnis 11 juli 2019, p. 3, 10, 11) (Arrest 9 oktober 2019, p. 2, 3, 15, 16) .

Blijkt uit het vonnis van de rechtbank en het arrest van het Hof dat u en uw kompanen in de nacht van 21 juli 2018 na een gay party in een club voor homoseksuele mannen een minderjarige transvrouw meenamen naar uw appartement en haar daar meermaals verkrachtten.

Zelf zou u haar, nadat uw kompaan Raad haar al had verkracht, meermaals anaal en oraal hebben verkracht (Vonnis 11 juli 2019, p. 4-8) (Arrest 9 oktober 2019, p. 10 – 13) .

Uit uw verklaringen blijkt dat het slachtoffer een uitgesproken vrouwelijk uiterlijk had. Zo stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud expliciet dat het slachtoffer een vrouwelijk uiterlijk had (CGVS 2/06/2021, p. 2). Ze droeg volgens uw verklaringen vrouwenkleren, vrouwenschoenen, had lang haar en mogelijk make-up (CGVS 2/06/2021, p. 8).

De vaststelling dat u in de context van een gay party een, nota bene minderjarige, persoon met een duidelijk vrouwelijk uiterlijk meeneemt naar uw eigen appartement en haar daar meermaals verkracht ondermijnt uw voorgehouden homoseksuele geaardheid totaal.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u niet blijkt te weten of de, eveneens Iraakse, mededaders, die u nota bene beschouwt als vrienden en waarmee u samen naar een gay party zou zijn gegaan, al dan niet homoseksueel zouden zijn (CGVS 2/06/2021, p. 15). Dat u als Iraakse man die zijn geaardheid tracht te verbergen uit angst, schaamte en zodat zijn familie die niet te weten zou komen (CGVS 2/06/2021, p. 7, 13, 14)(CGVS 5/09/2017, p. 16) zonder de wetenschap of zijn Iraakse vrienden ook daadwerkelijk homoseksueel zijn samen met hen naar een gay party zou gaan is een vaststelling die het ongeloofwaardig karakter van uw voorgehouden seksuele geaardheid verder versterkt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 september 2017 verklaarde u voorts dat u nog nooit een partner zou hebben gehad en nog nooit een relatie hebben gehad afgezien van seksueel contact (CGVS 5/09/2017, p. 8 -13, 15). Nu verklaart u echter dat u, die in september 2015 in België aankwam, reeds in 2016 relaties zou hebben gehad met mannen in België (CGVS 2/06/2021, p. 6). Uw eerste homoseksuele ervaring, die u een bevrijding noemt, zou u hebben gehad met een Belgische man. Deze relatie zou uiteindelijk niet zijn blijven duren omdat u in een verafgelegen opvangcentrum verbleef en niet vaak buiten kwam. Hoe deze man heet blijkt u echter niet meer te weten (CGVS 2/06/2021, p. 6, 9). U zou voorts in België nog een liefdesrelatie hebben gehad van 6 maanden met een zekere Keet. De volledige naam van deze, ondertussen transvrouw volgens uw verklaringen, blijkt u evenmin te kennen (CGVS 2/06/2021, p. 6, 7, 8, 9). U verklaart vervolgens dat u ooit verliefd bent geweest op een zekere Daniël met wie u een duurzame relatie wilde uitbouwen. Opnieuw moet echter worden vastgesteld dat u de volledige naam van deze persoon niet blijkt te kennen. Evenmin weet u waar deze man precies woonde. Hoewel u stelt dat hij geen relatie met u wilde uitbouwen omdat hij reeds met iemand samenwoonde kunt u niet zeggen met wie deze man dan wel samenwoonde (CGVS 2/06/2021, p. 10).

Deze afwijkende en vage verklaringen versterken opnieuw het ongeloofwaardig karakter van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

U verklaart nu bovendien expliciet dat u zich reeds in Irak identificeerde en benoemde als homoseksueel (CGVS 2/06/2021, p. 12, 13). Dient echter te worden vastgesteld dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 september 2017 ook op dat vlak heel andere zaken verklaarde.

Uit uw toenmalige verklaringen kan immers worden afgeleid dat u zich toen niet als homoseksueel beschouwde en dat u eigenlijk niet eens wist wat deze term precies inhield (CGVS 5/09/2017, p. 10, 11, 12, 13). In de context die mogelijk kon worden toegeschreven aan de cultuur waarin u opgroeide kon worden aangenomen dat u uit een zekere schaamte en onwetendheid uw homoseksuele geaardheid niet onmiddellijk en expliciet als asielmotief aanbracht en dat dit asielmotief pas op de voorgrond kwam tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en dit na aandringen van de dossierbehandelaar die uw tweede verzoek behandelde.

De vaststelling dat u nu expliciet verklaart dat u zich reeds in Irak identificeerde als homoseksueel zet ook de toenmalige inschatting over deze initieel mogelijk te verschonen laattijdigheid op de helling. Indien uw homoseksuele geaardheid waarachtig zou zijn en u zich zoals u nu verklaart in Irak reeds identificeerde als homoseksuele man, zou u dit essentiële element immers veel sneller hebben aangehaald. Zeker gezien het feit dat u zich niet schroomde om uitdrukkelijk frauduleus te verklaren dat zowel uw ouders als uw enige broer vermoord werden.

Bovendien moet er worden vastgesteld dat u eens te meer afwijkende verklaringen aflegt omtrent uw voorgehouden homoseksuele geaardheid waardoor de geloofwaardigheid van dit essentiële asielmotief eens te meer wordt ondermijnd.

Geconfronteerd met uw meerdere afwijkende verklaringen kunt u geen afdoende verklaring geven. U beperkt zich immers tot een louter ontkennend antwoord zonder enige verduidelijking (CGVS 2/06/2021, p. 13).

Bovenstaande vaststellingen tonen naar het oordeel van het CGVS aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van het vluchtelingenstatuut op fundamentele wijze ondermijnd. Bijkomend moet worden opgemerkt dat u in het kader van uw strafrechtelijke procedure eveneens verklaringen aflegde die door de Belgische rechtbank(en) als ongeloofwaardig werden beoordeeld.

Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en de daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging. De door u afgelegde valse verklaringen hebben betrekking op constitutieve elementen van de door u voorgehouden vrees voor vervolging. De vaststelling dat u de asielinstanties misleidde, leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico op vervolging. De eerder aan u toegekende vluchtelingenstatus moet bijgevolg worden ingetrokken.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat u in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Pro Iraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse

militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

Vanaf oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten reageerden hardhandig op degenen die betrokken waren bij de protesten tegen de regering. Er braken gewelddadige botsingen uit tussen demonstranten enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Rond maart 2020 verloor de protestbeweging aan kracht door de gezondheidscrisis in verband met de Covid-19-epidemie, waardoor het aantal demonstranten op straat sterk afnam. Kleinschalige demonstraties bleven plaatsvinden, soms gepaard gaand met geweld, tot 2022. Deze protesten eindigden in augustus, nadat demonstranten het parlement en het presidentiële paleis waren binnengedrongen als reactie op de terugtrekking van Moqtada Al Sadr uit de politiek en om te protesteren tegen de mogelijke benoeming van Al Sudani tot premier. Hierna is de beweging volledig tot stilstand gekomen en kunnen de demonstraties tot het verleden gerekend worden. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimaniya).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast

dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat, mede gezien uw frauduleuze verklaringen, na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/3/1 § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 17, 1, b) van richtlijn 2011/95/EU, van het proportionaliteitsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat zijn homoseksuele geaardheid wel degelijk geloofwaardig moet worden geacht. Hij legt uit dat hij verklaard heeft dat het slachtoffer van de verkrachting waarvoor hij veroordeeld werd, vrouwenkledij droeg, maar dat de persoon in kwestie geen volledig lichamelijke transitie doorgemaakt had. Door op basis hiervan te concluderen dat zijn geaardheid niet overeenkomt met wat hij destijds verklaard heeft, namelijk dat hij aangetrokken is tot mannen, wordt volgens hem de fluiditeit en diversiteit die kenmerkend zijn voor zijn seksuele oriëntatie ontkend. Hij stelt dat hij nu pas durft te erkennen dat hij homoseksueel is. De vaststelling dat hij naar huis gegaan is met een persoon met een duidelijk vrouwelijk uiterlijk, ondermijnt volgens hem zijn geaardheid niet. Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met de realiteit van de gemeenschap waarin hij zich beweegt. Volgens hem werd de beslissing gestoeld op aannames die geen rekening houden met de realiteit van genderdiversiteit en de complexe verhouding tussen genderexpressie en seksuele geaardheid.

Hij acht het onredelijk dat de commissaris-generaal bijna vier jaar nodig had om een beslissing te nemen nu hij al op 2 juni 2021 gehoord werd en de beslissing pas genomen werd op 13 mei 2025. Dat hij die tijd in onzekerheid heeft moeten leven, is volgens hem onredelijk en heeft geleid tot een langdurige toestand van rechtsonzekerheid.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het proportionaliteitsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bij terugkeer naar Bagdad. Hij wijst erop dat uit meerdere recente rapporten van onder

meer UNHCR en EASO blijkt dat Bagdad nog steeds te kampen heeft met willekeurig geweld, wraakacties, gerichte ontvoeringen, milities die buiten het staatsapparaat opereren en een falende rechtsstaat. Hij voegt toe dat het reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken ook zeer duidelijk is, dat de landeninformatie van EUAA de schrijnende situatie op meerdere gebieden beschrijft en dat Irak meermaals aangesproken is door zowel de VN als andere mensenrechtenorganisaties over de afwezigheid van voldoende wettelijke bescherming tegen foltering. Daarnaast rapporteert Human Rights Watch over overbevolkte, vuile en onmenselijke gevangenissen. Een terugkeer naar Irak zou volgens hem het risico inhouden dat hij geen toegang zal hebben tot de basisvoorzieningen.

Verder wijst hij erop dat hij reeds geruime tijd in België is en zich niet kan verplaatsen in de waarden en normen van Irak, wat hem een vogel voor de kat maakt. Hij stelt dat hij zich bijna 18 jaar heeft kunnen kleden zoals hij wilt en dat hij zijn job heeft kunnen verderzetten op een vrije en creatieve manier. Hij besluit dat hij zich onmogelijk zal kunnen aanpassen in Bagdad.

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing vermeldt als juridische grondslag artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

5.2. Verzoeker werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 2 juni 2021 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van zijn vluchtelingenstatus te heroverwegen, met name zijn veroordeling van 9 oktober 2019 door het Hof van Beroep van Antwerpen tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar voor verkrachting van een minderjarige ouder dan 16 jaar, voorafgegaan door fysieke foltering of opsluiting.

Op basis van de elementen uit het administratief dossier wordt op goede gronden besloten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus en dit op grond van volgende overwegingen.

5.2.1. Vooreerst blijkt dat verzoekers verklaringen afgelegd bij het CGVS op 2 juni 2021 niet stroken met zijn verklaringen afgelegd op 5 september 2017 in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek. Zijn verklaringen van 5 september 2017 hebben geleid tot de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker heeft in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek verklaard dat zijn ouders op 31 mei 2017 vermoord werden door de milities omdat zij soennitisch zijn en ze in een sjiiitische wijk woonden. Hij voegde hierbij toe dat zijn ouders vermoord werden om dezelfde reden als waarvoor hij bedreigd werd, namelijk een etnisch en interconfessioneel probleem (AD CGVS, map tweede verzoek, Verklaring meervoudige aanvraag 26.06.2017, punten 12 en 15; NPO, p. 5). Daarnaast gaf hij aan dat ook zijn broer vermoord werd (AD CGVS, map tweede verzoek, NPO, p. 4). Ter staving ervan legde hij overlijdensaktes neer (*ibid.*, punten 15 en 17; AD CGVS, map tweede verzoek, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 t.e.m. 4).

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 2 juni 2021 legt hij volledig andersluidende verklaringen af over zijn familieleden. Op de vraag of hij nog familieleden heeft in Irak, antwoordt hij plots dat hij zijn ouders, broer en zijn oma langs vaderskant nog heeft en dat zijn ouders woonachtig zijn in Bagdad (NPO, p. 3). De *protection officer* deelt verzoeker mee dat hij dacht dat zijn ouders overleden waren, waarop verzoeker simpelweg stelt dat dit niet klopt. Verzoeker kan niet verantwoorden waarom hij dit dan zo eerder verteld heeft en geeft aan hiervoor geen antwoord te hebben (NPO, p. 12).

Voorgaande noopt tot de conclusie dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd en valse documenten heeft neergelegd in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek. Verzoeker is niet in staat hierop een

ander licht te werpen. Meer nog, hij laat het onderdeel van de bestreden beslissing in dit verband volledig onbesproken laat. Daar het pertinent en draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier, wordt het als volgt bijgetreden: *“Het hoeft geen betoog dat het hier essentiële elementen betreffen in het kader van een verzoek om internationale bescherming en dat de vaststelling dat u hierover zonder enige reden flagrant leugenachtige verklaringen aflegt en frauduleuze documenten voorlegt uw algehele geloofwaardigheid totaal ondermijnt.”*

5.2.2. Vervolgens legt verzoeker tijdens het verhoor van 2 juni 2021 verklaringen af over zijn homoseksuele geaardheid die niet stroken met zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud van 5 september 2017. Dergelijke inconsistentie doet wel degelijk, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift, op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden geaardheid.

5.5.2.1. Vooreerst wordt eraan herinnerd dat een homoseksuele geaardheid niet bewezen moet worden, maar volstaat het dat deze aannemelijk wordt geacht. Het Hof van Justitie heeft reeds geoordeeld dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn gelezen in het licht van artikelen 1 en 7 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie er zich tegen verzet dat asielinstanties bewijsmateriaal als demonstratieve homoseksuele handelingen, tests en videomateriaal aanvaarden. Dit betekent niet dat asielinstanties op basis van verklaringen de beweerdde seksuele oriëntatie van een verzoeker als een vaststaand feit dienen aan te nemen. Het Hof wees erop dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn van toepassing is op alle verzoeken ongeacht de ingeroepen gronden van vervolging en dat het aan de verzoeker is om te wijzen op een seksuele gerichtheid, maar dat de bevoegde autoriteiten hun wijze van beoordeling van verklaringen en het bewijsmateriaal dienen aan te passen aan de eigen kenmerken van elke categorie verzoeken met in achtneming van de door het Handvest gewaarborgde rechten. Het Hof oordeelde dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn gelezen in het licht van artikelen 1 en 7 van het Handvest er zich tegen verzet dat asielinstanties bewijsmateriaal als demonstratieve homoseksuele handelingen, tests en videomateriaal aanvaarden. Gelet op de gevoeligheid van vragen over iemands persoonlijke levenssfeer en met name zijn seksualiteit, moeten asielinstanties zich onthouden van het gedetailleerd ondervragen over de wijze waarop een verzoeker praktisch invulling geeft aan zijn of haar seksuele gerichtheid (HvJ, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, *A, B, C tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)*, 2 december 2014). Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming die zijn gebaseerd op de seksuele oriëntatie van de verzoeker zijn asielinstanties, wat de geloofwaardigheid van de beweerdde seksuele oriëntatie betreft, dan ook voornamelijk aangewezen op de verklaringen van de verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud. Het is aan de verzoeker om zijn seksuele gerichtheid aannemelijk te maken en aan de asielinstantie om het onderzoek en met name het persoonlijk onderhoud op dergelijke wijze te organiseren dat de verzoeker daartoe de mogelijkheid krijgt en de elementen verzameld worden die deze asielinstantie toelaten om de beweerdde seksuele oriëntatie te beoordelen.

Het Hof van Justitie oordeelde d.d. 7 november 2013 in de zaken C-199/12, C-200/12 en C-201/12 (X, Y en Z tegen Nederland) dat homoseksuelen een specifieke sociale groep zijn en dat van een homoseksuele asielzoeker niet gevraagd mag worden dat hij in zijn land van herkomst zijn geaardheid geheim houdt of zich terughoudend opstelt om vervolging te voorkomen. Vervolgens oordeelde het Hof van Justitie dat de loutere strafbaarstelling van homoseksuele handelingen op zich niet beschouwd wordt als een daad van vervolging. Het Hof van Justitie preciseerde dat de seksuele gerichtheid van een persoon een dermate fundamenteel kenmerk voor zijn identiteit is dat van deze persoon niet mag worden geëist dat hij dit opgeeft. Homoseksuele geaardheid betreft dus *“een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit”* dat gemeenschappelijk is aan deze bepaalde groep van personen.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een kennelijke emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 8).

Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele gerichtheid, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Een seksuele gerichtheid is immers meer dan enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EASO, *Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System*, 2018, p. 179).

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij in zijn verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten. Aldus moet nader worden onderzocht of verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

5.5.2.2. Rekening houdend met voorgaande rechtspraak van het Hof van Justitie mag van verzoeker worden verwacht dat hij niet alleen doorleefde maar ook consistente verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksualiteit, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe haar ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Van verzoeker mag worden verwacht dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Ook mag van hem een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht. Het gegeven dat het voor verzoeker moeilijk is om over zijn geaardheid te praten, waarvoor begrip kan worden getoond, ontslaat hem echter niet van voormelde plicht die op zijn schouders rust nu het juist zijn verklaringen zijn die het uitgangspunt vormen voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming (zie *supra*).

5.5.2.3. De stukken van het administratief dossier leiden tot de vaststelling dat zijn voorgehouden seksuele oriëntatie niet geloofwaardig geacht wordt.

Verzoekers verklaringen omtrent de bewustwording en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid getuigen niet van doorleefde ervaringen en persoonlijke betrokkenheid temeer gezien het gebrek aan consistentie tussen zijn verklaringen afgelegd in 2017 en deze afgelegd in 2021.

Verzoeker verklaart op 5 september 2017 dat hij op dat moment nog nooit een partner gehad heeft, niet in België en niet in Irak, dat hij in België met zijn vrienden naar een discotheek gaat in Antwerpen voor jongens en meisjes samen en dat hij ook de namen van gay-clubs kent omdat zijn vriend 'gay' is (AD CGVS, map tweede verzoek, NPO, p. 8). Hierop stelt de *protection officer* hem de vraag of hij iets zou willen vertellen over zijn geaardheid. Verzoeker geeft hierop louter aan dat hij vreest om vermoord te worden bij terugkeer naar Irak. Op de meer expliciete vraag van de *protection officer*, namelijk dat hij het mag aangeven dat hij homoseksueel is, antwoordt verzoeker 'absoluut ik ben niet zo' (*ibid.*, NPO, p. 8). Gevraagd naar zijn seksualiteit, geeft hij aan dit enkel gedaan te hebben met jongens, niet met meisjes (*ibid.*, NPO, p. 9). Nadien stelt hij dat hij sinds hij in België is, seks heeft met mannen en dat hij in Irak zich al eens aangetrokken had gevoeld tot mannen. Hij preciseerde dat hij zich aangetrokken voelt tot mannen en niet tot vrouwen en dat hij voor het eerst seks gehad heeft met een man toen hij 21 jaar oud was (*ibid.*, NPO, p. 10). Gevraagd of hij homoseksueel is, geeft hij aan dit niet te kunnen zeggen (*ibid.*, NPO, p. 10). Verzoeker geeft aan dat hij op dat moment nog nooit verliefd is geweest op een man en er enkel sprake is van het seksuele en niet van het romantische (*ibid.*, NPO, p. 13). Hij voegt toe dat hij op dat moment nog nooit verliefd is geweest (*ibid.*, NPO, p. 13) en dat niemand van zijn familie van dit alles op de hoogte is (*ibid.*, NPO, p. 14).

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 2 juni 2021 verklaart hij dan plots dat hij al in 2016 een relatie had met een man in België en dat dit zijn eerste homoseksuele relatie was. Hij stelt hieromtrent dat hij het gevoel van bevrijding voelde en dat die man hem gevraagd had om te vrijen. Hij vervolgt dat die relatie niet is blijven duren, maar dat hij erna nog veel relaties met mannen gehad heeft, waaronder een transseksueel K. waar hij echt op verliefd zou zijn geweest (NPO, p. 6). Hij stelt dat hij enkel op mannen valt, dat niemand in Irak dit weet en dat hij het niet durft te vertellen omdat het onaanvaardbaar is (NPO, p. 7). Hij licht toe dat hij zich in Irak al aangetrokken voelde tot jongens en hij eens in België, zich bevrijd voelde door de open maatschappij. Gevraagd naar zijn relatie met K., kan verzoeker niet zeggen hoe lang zij samen zijn geweest maar denkt hij ongeveer zes maanden en weet hij niet naar welk land hij vertrokken is (NPO, p. 8-9). Evenmin is hij in staat om de naam te geven van de eerste jongen met wie hij samen was (NPO, p. 9). Hij maakt melding van een man D., waarmee hij een duurzame relatie wilde hebben, maar kan niet zeggen waar exact in Antwerpen hij woonachtig is of met wie hij samenwoonde (NPO, p. 10). Buiten K. en D. waren er geen mannen in zijn leven

(NPO, p. 11), maar hij zou wel één of twee keer per week seks hebben met iemand die hij ontmoet in de disco (NPO, p. 12).

Hij stelt zich te identificeren als homoseksueel van voordat hij naar België kwam (NPO, p. 12). Gevraagd waarom hij dit dan ontkende tijdens zijn vorige interviews stelt hij dat hij wel gezegd zou hebben dat hij homo is en dat hij hier in vrede wenst te leven (NPO, p. 13). Ermee geconfronteerd dat hij had gezegd dat hij seks had met mannen maar ontkende dat hij homoseksueel was, stelt hij dat die namen voor hem niet bekend waren in het Nederlands en hij niet wist wat dat betekende. Op de vraag waarom hij dit nu pas aanbracht en of het omwille van schaamte is, stelt verzoeker dat hij inderdaad beschaamd was en wijst hij erop dat er een vrouwelijke Arabische tolk was. Hij ontkent dat hij toen zelf een vrouwelijke tolk gevraagd had (NPO, p. 13).

Deze inconsistente en vage verklaringen maken dat verzoeker niet overtuigend is voor wat zijn beleving en levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft, wat nefast is voor de geloofwaardigheid ervan.

De commissaris-generaal oordeelt in dit verband op goede gronden dat verzoekers afwijkende en vage verklaringen zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid het ongeloofwaardig maken en motiveert als volgt: *“Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 september 2017 verklaarde u voorts dat u nog nooit een partner zou hebben gehad en nog nooit een relatie hebben gehad afgezien van seksueel contact (CGVS 5/09/2017, p. 8 -13, 15). Nu verklaart u echter dat u, die in september 2015 in België aankwam, reeds in 2016 relaties zou hebben gehad met mannen in België (CGVS 2/06/2021, p. 6). Uw eerste homoseksuele ervaring, die u een bevrijding noemt, zou u hebben gehad met een Belgische man. Deze relatie zou uiteindelijk niet zijn blijven duren omdat u in een verafgelegen opvangcentrum verbleef en niet vaak buiten kwam. Hoe deze man heet blijkt u echter niet meer te weten (CGVS 2/06/2021, p. 6, 9). U zou voorts in België nog een liefdesrelatie hebben gehad van 6 maanden met een zekere Keet. De volledige naam van deze, ondertussen transvrouw volgens uw verklaringen, blijkt u evenmin te kennen (CGVS 2/06/2021, p. 6, 7, 8, 9). U verklaart vervolgens dat u ooit verliefd bent geweest op een zekere Daniël met wie u een duurzame relatie wilde uitbouwen. Opnieuw moet echter worden vastgesteld dat u de volledige naam van deze persoon niet blijkt te kennen. Evenmin weet u waar deze man precies woonde. Hoewel u stelt dat hij geen relatie met u wilde uitbouwen omdat hij reeds met iemand samenwoonde kunt u niet zeggen met wie deze man dan wel samenwoonde (CGVS 2/06/2021, p. 10).*

Deze afwijkende en vage verklaringen versterken opnieuw het ongeloofwaardig karakter van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

U verklaart nu bovendien expliciet dat u zich reeds in Irak identificeerde en benoemde als homoseksueel (CGVS 2/06/2021, p. 12, 13). Dient echter te worden vastgesteld dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 5 september 2017 ook op dat vlak heel andere zaken verklaarde.

Uit uw toenmalige verklaringen kan immers worden afgeleid dat u zich toen niet als homoseksueel beschouwde en dat u eigenlijk niet eens wist wat deze term precies inhield (CGVS 5/09/2017, p. 10, 11, 12, 13). In de context die mogelijk kon worden toegeschreven aan de cultuur waarin u opgroeide kon worden aangenomen dat u uit een zekere schaamte en onwetendheid uw homoseksuele geaardheid niet onmiddellijk en expliciet als asielmotief aanbracht en dat dit asielmotief pas op de voorgrond kwam tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming en dit na aandringen van de dossierbehandelaar die uw tweede verzoek behandelde.

De vaststelling dat u nu expliciet verklaart dat u zich reeds in Irak identificeerde als homoseksueel zet ook de toenmalige inschatting over deze initieel mogelijk te verschonen laattijdigheid op de helling. Indien uw homoseksuele geaardheid waarachtig zou zijn en u zich zoals u nu verklaart in Irak reeds identificeerde als homoseksuele man, zou u dit essentiële element immers veel sneller hebben aangehaald. Zeker gezien het feit dat u zich niet schroomde om uitdrukkelijk frauduleus te verklaren dat zowel uw ouders als uw enige broer vermoord werden.

Bovendien moet er worden vastgesteld dat u eens te meer afwijkende verklaringen aflegt omtrent uw voorgehouden homoseksuele geaardheid waardoor de geloofwaardigheid van dit essentiële asielmotief eens te meer wordt ondermijnd.

Geconfronteerd met uw meerdere afwijkende verklaringen kunt u geen afdoende verklaring geven. U beperkt zich immers tot een louter ontkennend antwoord zonder enige verduidelijking (CGVS 2/06/2021, p. 13).”

Verzoeker slaagt er doorheen zijn verzoekschrift niet in om hierover anders te doen oordelen. Door erop te wijzen dat er geen rekening gehouden werd met de realiteit van de gemeenschap waarin hij zich beweegt en te poneren dat de beslissing gestoeld werd op aannames die geen rekening houden met de realiteit van genderdiversiteit en de complexe verhouding tussen genderexpressie en seksuele geaardheid, beperkt hij zich tot algemeenheden, laat hij de concrete motieven in de bestreden beslissing onverlet en brengt hij niets in tegen voorgaande vaststellingen.

De verwijzing naar de artikelen in zijn aanvullende nota van 15 oktober 2025, die betrekking hebben op de situatie van homoseksuelen in Irak, is niet dienstig gezien deze niet geloofwaardig geacht wordt.

5.5.2.4. Bovendien dragen de omstandigheden van de feiten die geleid hebben tot verzoekers veroordeling tot verkrachting van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar met verzwarende omstandigheid zoals omschreven in het vonnis van 11 juli 2019 en in het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 9 oktober 2019 verder bij tot het ongeloofwaardig karakter van zijn geaardheid. Het is allerminst aannemelijk dat indien verzoeker werkelijk homoseksueel georiënteerd is, hij niet eens zou weten of de kompanen met wie hij zich naar de gay club heeft begeven, tevens mededaders, eveneens homoseksueel zijn. Deze onwetendheid is des te vreemder nu hij aangeeft dat die mededaders vrienden waren (NPO, p. 15) en hij heeft aangegeven dat hij zich in België bevrijd voelde door de maatschappij. Door in het verzoekschrift op te werpen dat de vaststelling dat hij naar huis gegaan is met een persoon met een duidelijk vrouwelijk uiterlijk, zijn geaardheid niet zou ondermijnen, laat hij voorgaande vaststelling onbesproken. In de bestreden beslissing wordt in dit verband voorts op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Bovenal moet er echter worden vastgesteld dat u op 9 oktober 2019 samen met [M.M.K.] (OV [...]) en [A.J.R.A.K.] (OV [...]), beiden ook van Iraakse nationaliteit, door het Hof van Beroep te Antwerpen definitief werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van vijf jaar voor verkrachting van een minderjarige, ouder dan 16 jaar, voorafgegaan door fysieke foltering of opsluiting (Vonnis 11 juli 2019, p. 3, 10, 11) (Arrest 9 oktober 2019, p. 2, 3, 15, 16) .*

Blijkt uit het vonnis van de rechtbank en het arrest van het Hof dat u en uw kompanen in de nacht van 21 juli 2018 na een gay party in een club voor homoseksuele mannen een minderjarige transvrouw meenamen naar uw appartement en haar daar meermaals verkrachtten.

Zelf zou u haar, nadat uw kompaan Raad haar al had verkracht, meermaals anaal en oraal hebben verkracht (Vonnis 11 juli 2019, p. 4-8) (Arrest 9 oktober 2019, p. 10 – 13) .

Uit uw verklaringen blijkt dat het slachtoffer een uitgesproken vrouwelijk uiterlijk had. Zo stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud expliciet dat het slachtoffer een vrouwelijk uiterlijk had (CGVS 2/06/2021, p. 2). Ze droeg volgens uw verklaringen vrouwenkleden, vrouwenschoenen, had lang haar en mogelijk make-up (CGVS 2/06/2021, p. 8).

De vaststelling dat u in de context van een gay party een, nota bene minderjarige, persoon met een duidelijk vrouwelijk uiterlijk meeneemt naar uw eigen appartement en haar daar meermaals verkracht ondermijnt uw voorgehouden homoseksuele geaardheid totaal.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u niet blijkt te weten of de, eveneens Iraakse, mededaders, die u nota bene beschouwt als vrienden en waarmee u samen naar een gay party zou zijn gegaan, al dan niet homoseksueel zouden zijn (CGVS 2/06/2021, p. 15). Dat u als Iraakse man die zijn geaardheid tracht te verbergen uit angst, schaamte en zodat zijn familie die niet te weten zou komen (CGVS 2/06/2021, p. 7, 13, 14)(CGVS 5/09/2017, p. 16) zonder de wetenschap of zijn Iraakse vrienden ook daadwerkelijk homoseksueel zijn samen met hen naar een gay party zou gaan is een vaststelling die het ongeloofwaardig karakter van uw voorgehouden seksuele geaardheid verder versterkt.”

Verzoeker weerlegt de vaststelling van de commissaris-generaal niet dat op basis van het geheel van voorgaanden blijkt dat hij bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Deze vaststelling volstaat om toepassing te maken van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

5.5.3. Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal, ingevolge de valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

De intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt bevestigd.

5.6. Voor zover verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus beroept, blijkt noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de aanvullende nota's en de daarin beschikbare informatie. Verzoeker, die in zijn verzoekschrift louter verwijst naar rapporten van Human Rights Watch die van minder recente datum zijn dan de rapporten weergegeven in de bestreden beslissing en naar een reisadvies van de FOD Binnenlandse Zaken, brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De COI Focus Irak, Veiligheidssituatie van 29 augustus 2025, waarnaar verwezen wordt in de aanvullende nota, stelt nog dat Bagdad, in de desbetreffende verslagperiode een van de veiligste periodes sinds 2003 beleefde op het vlak van algemeen veiligheidsrisico

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij zich niet meer zal kunnen aarden in Bagdad, doch laat na dit *in concreto* aannemelijk te maken, mede rekening houdend met de uiteenzetting over zijn geaardheid *supra*.

5.7. Verzoeker kan geen belang doen gelden bij zijn kritiek dat de bestreden beslissing niet genomen werd binnen een redelijke termijn aangezien hij langer van zijn naderhand ingetrokken internationale beschermingsstatus kon genieten. In die zin toont verzoeker, waar hij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, evenmin aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat de beslissing tot intrekking sneller moest worden genomen. Een schending van het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van rechtmatig vertrouwen en van het zorgvuldigheidsbeginsel kan om voorgaande redenen evenmin worden weerhouden.

5.8. De verwijzing naar artikel 8 van het EVRM is thans niet dienstig nu de bestreden beslissing er niet toe strekt verzoekers gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken, maar enkel inhoudt dat de vluchtelingenstatus wordt ingetrokken. Bovendien betreft de bestreden beslissing geen verwijderingsbeslissing. Om diezelfde reden kan een schending van artikel 3 van het EVRM evenmin worden weerhouden.

5.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden aangenomen, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen. Voorts heeft de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig november tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO